

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 23. Professio Fidei Marcelli Ancyran.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](#)

Sæculum IV. in domo Ischyræ, quod propria ejus con-
 A. C. 342. fessione patebat, & ex inquisitionibus
 quas ipsi accusatores in Mareotide fecerant, miserantque ad SS. Pontificem, quippe earum nullitas ex sola lectione apparabat. Itaque judicium Concilii Tyriensis, cui Antiochenum innitebatur, justitiae, & Canonibus adversum pronuntiatur, S. Athanasius innocens declaratus, & in Ecclesiæ Communione ut Episcopus legitimus confirmatur.

§. XXIII.

Professio Fidei Marcelli Ancyran.

Epiph. hær. **M**arcelli Ancyran quoque causa examini subjecta; & verosimiliter in hoc
 72. n. 2. *Epist. Jul.* Concilio lectus est commentarius, quem
ap. Athan. ad modum epistolæ Papæ inscripsérat, p.
apol. 2. p. tenti, ut fidem suam explicaret. Era
 750.

autem hoc scriptum ejusmodi tenoris:
Sanctissimo meo Collegæ Julio in Iesu Christo Salutem! Cum aliqui ex illis, qui ob errores suos in fide condemnati fuere, quosque in Concilio Nicæno erroris convici, me criminari veriti non sint, & ad tuam Sanctitatem scribere, sensa mea Ecclesiæ fidei esse contraria, necessarium duxi, ut Romam venirem, teque rogarem, ut illi quoque advcentur, quos præsentes convincam, falso me ab illis accusatum, ipsis vero in pristina hæresi perseverare, atque inau-

inaudita contra Ecclesiás, nosque Ecclesia-Sæculum IV.
rum Rectores, ausos fuisse. *Ipsi interim A.C 342.*
comparere nolherunt, quamvis Presbyte-
ros ad eos miseric, & ego quindecim men-
sibus integris Romæ exspectaverim; igi-
tur antequam revertar, fidei meæ profes-
sionem manu mea scriptam in omni veri-
tate tibi trado, qualem ex Divinis Scri-
pturis didici, & sermonum eorum falla-
cias, quibus auditores suos seducunt, tibi
ante oculos pono.

Deinde Marcellus adversarios accu-
sat, quod dicerent; Dominum nostrum
JESUM Christum non esse verum Dei Ver-
bum, sed dari aliud Verbum, aliam Sa-
pientiam, aliam Virtutem, per quam ipse
factus, Verbum, Sapientia, & Virtus di-
ctus esset. Hinc ei aliam hypostasim, ab
hypostasi Patris distinctam tribuebant.
Dicebant Patrem Filio præexistere, nec
eum aliter de Deo esse agnoscebant, quam
sicut omnes alias Creaturas; tempus fu-
isse, in quo non existiterit, eumque Dei cre-
aturam esse, & opus. *Ego vero, inquit:*
credo unum Deum, & Filium ejus unicum,
Verbum, semper coexistentem Patri, cui
non est existentiæ initium; qui vere de
Deo est, non creatus, non factus, sed sem-
per existens, & semper cum Deo Patre
regnans. Ipse est Filius, Virtus, Sapien-
tia; proprium, & verum Dei Verbum,
Dominus noster JESUS Christus. Et infe-
rius:

Sæculum IV. rius: Ex SS. Scripturis doctis sumus, D.
A. C. 342. vinitatem Patris, & Filii esse indivisi-

ibid. n. 3. lem, nam si quis separat Filium, id est

Verbum, a Deo omnipotente, necesse est
ut duos Deos credat, quod a vera Do-
na alienum est, aut confiteatur, Verba
non esse Deum, quod nihil minus a fa-

Catholica abhorret, dicente Evangeliste
& Deus erat Verbum. Ego certissimum

ne, Filium esse Virtutem Patris inse-
rabilem, & indivisibilem, cum Iesu

Jo. 14.10. Christus ipse dicat: Pater in me est, &
ego in Patre sum. Et iterum: Pater, &

ego unum sumus. Item: qui videt in
Jo. 10.30. videt & Patrem. Hæc est fides, quam

SS. Scripturis hausi, & a Patribus nostri
Spiritualibus accepi. Hanc in Ecclesia Do-

prædico, banc modo tibi scriptam tra-
duci aliud exemplum apud me reservo, & ro-

te, ut ejus descriptionem in epistola, qua

ad Episcopos datus es, inseras, ne fortius

aliqui, quibus animi mei sensa ignota sum,
calumniatoribus meis fidem adhibeant, &

decipientur. Talis fuit Marcelli Ancyra-

ni commentarius.

§. XXIV.

Julii Papæ epistola.

Ap. Athan. Concilio Romano hæc Marcelli profesio
Apol. 2. p. sio satisfecit; simulque Athanasius
736. & to. 2. Marcellus, & Asclepas innocentes, male
Conc. p. 193. damnati.